

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de Alexandru Mițul,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Mițul
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratul de Poliție
Botanica mun. Chișinău privind repararea de către stat a prejudiciului material și
moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală și pentru
neexecutarea în termen rezonabil a încheierii judecătorești,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015, prin
care s-a restituit cererea de apel depusă de Alexandru Mițul,

c o n s t a t ă :

La 16 martie 2015, Alexandru Mițul s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de
Poliție Botanica mun. Chișinău privind repararea de către stat a prejudiciului
material și moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală și
pentru neexecutarea în termen rezonabil a încheierii judecătorești.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 septembrie
2015, acțiunea înaintată de Alexandru Mițul a fost respinsă ca tardivă.

La 12 octombrie 2015, Alexandru Mițul a depus cerere de apel
nemotivată împotriva hotărîrii primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, nu s-a dat
curs cererii de apel depuse de Alexandru Mițul, apelantului fiind acordat termen
pînă la 24 noiembrie 2015, pentru prezentarea cererii de apel motivate, ședința de
judecată fiind fixată pentru data de 24 noiembrie 2015, ora 14:00 .

În cadrul ședinței de judecată din 24 noiembrie 2015, apelantului
Alexandru Mițul i-a fost acordat un termen suplimentar pînă la 21 decembrie
2015, pentru înlăturarea neajunsurilor din cererea de apel, ședința de judecată
fiind fixată pentru data de 22 decembrie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015, cererea de
apel depusă de Alexandru Mițul a fost restituită pentru neînlăturarea
neajunsurilor din cererea de apel.

La 18 ianuarie 2016, Alexandru Mițcu a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015, prin care s-a restituit cererea de apel, solicitând casarea încheierii recurate cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că încheierea instanței de apel este una neîntemeiată și ilegală, expunându-și dezacordul.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din actele pricinii rezultă că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015, a fost expediată în adresa părților la 30 decembrie 2015, însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia, astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Alexandru Mițcu la 18 ianuarie 2015, este depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Materialele cauzei cert denotă că, la 16 martie 2015, Alexandru Mițcu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Botanică mun. Chișinău privind repararea de către stat a prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală și pentru neexecutarea în termen rezonabil a încheierii judecătorești.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 septembrie 2015, acțiunea înaintată de Alexandru Mițcu a fost respinsă ca tardivă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 octombrie 2015, Alexandru Mițcu a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Alexandru Mițcu, apelantului fiind acordat termen până la 24 noiembrie 2015, pentru prezentarea cererii de apel motivate, ședința de judecată fiind fixată pentru data de 24 noiembrie 2015, ora 14:00 .

În cadrul ședinței de judecată din 24 noiembrie 2015, apelantului Alexandru Mițcu i-a fost acordat un termen suplimentar până la 21 decembrie 2015, pentru înlăturarea neajunsurilor din cererea de apel, ședința de judecată fiind fixată pentru data de 22 decembrie 2015.

Din motivul că recurentul nu a îndeplinit indicațiile instanței de apel în termenul stabilit, și anume nu a prezentat cererea de apel motivată, prin încheierea din 22 decembrie 2015, cererea de apel a fost restituită.

Materialele pricinii denotă cert că recurentul-apelant nu a îndeplinit indicațiile instanței de apel în termenul stabilit prin încheierea din 28 octombrie 2015, deși a fost atenționat că în cazul în care nu va înlătura neajunsurile în termenul stabilit, cererea de apel va fi restituită, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC.

Pornind de la prevederile normelor de drept menționate, Colegiul conchide că instanța de apel corect a restituit cererea de apel recurentului Alexandru Mițcu, or, aceasta nu s-a conformat dispozițiilor încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, și nu a prezentat cererea de apel motivată.

În această ordine de idei urmează de menționat că, recurentul Alexandru Mițcu a cunoscut despre emiterea încheierii instanței de apel din 28 octombrie 2015, fapt confirmat prin avizul de recepție, și prezența acestuia în cadrul ședinței de judecată din 24 noiembrie 2015, la care apelantului i-a fost acordat un termen suplimentar pînă la 21 decembrie 2015.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recurentul a avut suficient timp să prezinte cererea de apel motivată.

Astfel, nu poate fi reținut argumentul lui Alexandru Mițcu precum că, instanța de apel eronat a restituit cererea de apel.

În această ordine de idei Colegiul relevă că termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte, în conformitate cu art. 110 CPC, iar dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător), în conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC.

Sub acest aspect, justificat, prin prisma art. 10 CPC apelantul este ținut să suporte consecințele nefavorabile, rezultate din necunoașterea sau interpretarea viciată a prevederilor legii.

Pe cale de consecință, la caz se va remarca și jurisprudența constatată a Curții Europene, care a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile

necesare cu privire la protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn vs Germany, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007).

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa că apelul este o cale ordinară de atac, obiectul căreia sunt hotărârile pronunțate de prima instanță care nu sunt definitive.

La exercitarea căii de atac - apelul, persoanele în drept să declare apel, dispun de anumite drepturi și obligații.

La rîndul său instanța de apel, este obligată de a respecta procedura examinării pricinii în apel atît la faza pregătirii pricinii pentru dezbaterile judiciare, cît și în cadrul dezbaterilor judiciare.

Mai mult ca atît, instanța de apel este obligată de a crea condiții obiective și reale pentru ca participanții să-și exercite în volum deplin drepturile sale procedurale, curmînd în mod legal orice abuz din partea lor, și înlăturînd pe măsură posibilităților, omisiunile la acest capitol, depistate în orice fază a procesului.

Urmare a celor relatate, instanța de recurs constată că, recurentul, avînd cunoștință despre existența cererii de apel, pe care a depus-o personal, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, în vederea prezentării cererii de apel desfășurat, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele procedurale în termenii prevăzuți de lege, fapt, însă, ignorat de acesta, ce a generat nedeplinirea în termen a apelului și ulterior restituirea acestuia.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (cazul Kreuz contra Poloniei, nr. 28249/95, cazul Golder și Z contra Marii Britanie, cazul Malahov contra Moldovei, nr. 32268/02), dreptul la un tribunal nu este absolut. Aceasta prin natura sa poate fi supus limitărilor, deoarece dreptul de acces la justiție, prin sine, cere reglementare din partea statului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că în unele cazuri pot fi stabilite diferite limitări, inclusiv financiare, dreptului de acces al persoanei la o „instanță judecătorească” sau „tribunal” (cazul Malahov contra Moldovei, § 27).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că argumentele recursului sunt neîntemeiate, iar încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Alexandru Mițcul.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Mițcul împotriva

Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratul de Poliție Botanica mun. Chișinău privind repararea de către stat a prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală și pentru neexecutarea în termen rezonabil a încheierii judecătorești,

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat